

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 5Co/316/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4115214271
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Boris Minks
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2018:4115214271.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Borisa Minksa a sudcov JUDr. Ingrid Doležajovej a JUDr. Vladimíra Pribulu v právnej veci žalobcu: Q. D. D.-D., so sídlom C., I.. Q. XXXX/XX, IČO: 43 043 356, zastúpený Mgr. Petrom Miklóssym, advokátom so sídlom Vráble, Hlavná 1221, proti žalovaným: 1./ W. R. nar. XX. XX. XXXX, bytom C., I.. Q. XXXX/XX, 2./ K. J., nar. XX. XX. XXXX, bytom C., I.. Q. XXXX/XX, zastúpení JUDr. Ladislavom Chmelárom, advokátom so sídlom Vráble, Levická 579, o zaplatenie sumy vo výške 1 024,34 eura, o odvolaní žalovaných proti rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 14. júla 2016, č. k. 17C/262/2015-66, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom II. výroku p o t v r d z u j e a v III. výroku m e n í tak, že žalobcovi voči žalovaným v 1./ a 2./ rade priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 34 %.

Žalobcovi voči žalovaným v 1./ a 2./ rade nepriznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Nitra (súd prvej inštancie podľa § 12 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) rozsudkom zo dňa 14. 07. 2016, č. k. 17C/262/2015-66, zastavil konanie v časti o zaplatenie sumy vo výške 342,60 eura. Zároveň uložil žalovanému v 1. a 2. rade povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 681,74 eura, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku na účet žalobcu. O trovách konania súd rozhodol tak, že žalobcovi priznal plnú náhradu trov konania.

2. Rozhodnutie právne odôvodnil s poukazom na § 145 ods. 2, § 146 ods. 1, § 232 ods. 3, § 255 ods. 1, § 262 ods. 1, 2 CSP, § 100 ods. 1, § 106 ods. 1, § 135 ods. 1, § 420 ods. 1, § 438 ods. 1, § 442 ods. 3 a § 511 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“ alebo „OZ“).

3. V odôvodnení rozhodnutia súd poukázal na to, že žalobca sa podanou žalobou domáhal, aby súd zaviazal žalovaných na zaplatenie sumy vo výške 1 024,34 eur. Žalobu odôvodnil tým, že trestným rozkazom Okresného súdu Nitra sp. zn. 2T/1/2014-632 zo dňa 28. 01. 2014 boli žalovaní v bode 2. uznaní vinnými, že v čase od 17.30 hod. dňa 02. 06. 2009 do 09.00 hod. dňa 03. 06. 2009 vo C. na Q. XXX po predchádzajúcej vzájomnej dohode vnikli do predajne bižutérie tým spôsobom, že presne nezisteným železom vypáčili dvere v oblasti zámku zo zadnej strany predajne, vošli do predajne, z ktorej odcudzili rôzne veci 20 ks dámskych a pánskych slnečných okuliarov rôznych značiek v hodnote 336,80 eura, šperky zo striebra so swarovským kryštálom v hodnote 222,50 eura, šperky z chirurgickej ocele v hodnote 382,56 eura, 3 ks dámskych kabeliek farby biela, zelená a čierna o rozmeroch 30 x 40 v hodnote 60 eur, 4 ks peňaženiek v hodnote 18,48 eura a drobné euro mince v hodnote 4 eur, čím žalobcovi spôsobili odcudzením vecí celkovú škodu vo výške 1 024,34 eura. Žalovaní si spoločným

konaním prisvojili cudziu vec tým, že sa jej zmocnili, čin spáchali vlámaním, a tým spáchali prečin krádeže spolupáchateľstvom podľa § 20 k § 212 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona, za čo u žalovaného v 1. rade súd podľa § 44 Trestného zákona upustil od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 Trestného zákona, pretože trest odňatia slobody uložený obvinenému rozsudkom Okresného súdu Nitra sp. zn. 6T/77/2013 zo dňa 23. 07. 2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 23. 07. 2013 vo výmere 2 roky a 6 mesiacov so skúšobnou dobou 40 mesiacov s probačným dohľadom a s uložením primeraných povinností považuje za dostatočný, u žalovaného v 2. rade súd podľa § 44 Trestného zákona upustil od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 Trestného zákona, pretože trest odňatia slobody uložený obvinenému rozsudkom Okresného súdu Nitra sp. zn. 6T/77/2013 zo dňa 23. 07. 2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 23. 07. 2013, vo výmere 2 roky a 6 mesiacov so skúšobnou dobou 40 mesiacov s probačným dohľadom a s uložením primeraných povinností považuje za dostatočný.

4. Žalobca v priebehu trestného konania vedeného proti žalovaným, ktoré bolo právoplatne skončené vyššie uvedeným trestným rozkazom si uplatnil v súlade s príslušnými ustanoveniami trestného rozkazu nárok na náhradu škody spočívajúci v odcudzených veciach. Predmetnou žalobu si uplatňuje voči žalovaným, ktorí mu škodu spôsobili trestným činom spoločne, vo výške 1 024,34 eura zodpovedajúcej hodnote odcudzených vecí podľa znaleckého posudku, tak ako je táto hodnota uvedená aj v trestnom rozkaze. Žalovaní doposiaľ vzniknutú škodu neuhradili a z tohto dôvodu sa domáha svojho práva na zaplatenie dlžnej sumy aj jej príslušenstva.

5. Súd prvej inštancie vo veci dňa 13. 07. 2015 vydal platobný rozkaz č. k. 17C/ 262/2016-15, voči ktorému bol zo strany žalovaných podaný odpor, v dôsledku čoho súd vo veci vytyčil termín pojednávania.

6. Pred začatím pojednávania vzal žalobca žalobu v časti o zaplatenie sumy vo výške 342,60 eura späť a žiadal, aby súd konanie v tejto časti zastavil a vrátil súdny poplatok. Vzhľadom na čiastočné späťvzatie žaloby žalobcom pred začatím pojednávania súd prvej inštancie konanie v tejto časti zastavil.

7. Následne súd prvej inštancie vo veci vykonal rozsiahle dokazovanie výsluchom strán sporu, výsluchom svedkyne U. Q., oboznámením sa s trestným spisom sp. zn. 2T/1/2014 a z neho z č. I. 506 odborným vyjadrením k hodnote rôznych značiek slnečných okuliarov, so znaleckým posudok vypracovaným znalkyňou K. K. ohľadom hodnoty drahých kovov, kameňov, s vyjadrením k hodnote odcudzených kabeliek č. I. 560 -563, k hodnote odcudzených euro peňaženiek a s trestným rozkazom vydaným Okresným súdom Nitra č. k. 2T 1/2014-632. Zo znaleckého posudku vypracovaného v trestnom konaní na č. I. 592 bolo zistené, že hodnota odcudzených šperkov žalobcu predstavovala sumu celkovú 386,26 eura. Na základe vykonaného dokazovania, z výsluchov účastníkov konania mal za preukázané, že predmetom sporu bolo zaplatenie sumy vo výške 681,74 eura.

8. Žalobca sa žalobou domáhal zaplatenia celkovej sumy, a to sumy vo výške 1 024,34 eura, ktorá mala predstavovať celkovú škodu, ktorá mu vznikla odcudzením predmetov žalovanými, pričom skutočná škoda je vo výške 805,48 eura, ktorá pozostáva zo škody na šperkoch, vyčíslenú v hodnote 386,20 eura, z hodnoty vyčíslenej na odcudzených okuliaroch vo výške 336,18 eura, škoda za odcudzené kabelky vo výške 60 eur, škoda za odcudzené euro peňaženky vo výške 18,48 eura a 4 eura hotovosť, ktorá sa v čase krádeže nachádzala v priestoroch, čo predstavuje celkovú sumu 805,48 eura, z ktorej teda žalobca žiadal odrátať sumu vo výške 68 eur, je to suma, za ktorú sa predali vrátené okuliare a suma 55,20 eura, za ktoré odpredal prstene, ktoré sa mu vrátili, čiže celkovo mu vznikla škoda vo výške 681,74 eura, čo je škoda, ktorú mu spôsobili žalovaní v 1. a 2. rade.

9. Žalovaní v priebehu konania vzniesli námietku premlčania, pričom poukázali na rozhodnutia súdov, ako aj na názor, že premlčacia doba začína plynúť odo dňa odkedy si ju žalobca uplatnil v trestnom konaní.

10. V súvislosti s námietkou premlčania súd uviedol, že pri posudzovaní otázky, kedy sa poškodený (žalobca) dozvedel o škode, treba v zmysle vyššie uvedeného vychádzať z preukázanej skutočnej vedomosti poškodeného o vzniknutej škode (nestačí teda len možnosť dozvedieť sa o nej), teda kedy nadobudol vedomosť o rozsahu majetkovej ujmy vyjadriteľnej v peniazoch, a to aspoň v približnej sume s možnosťou jej dodatočného spresnenia, t.j. ktorú bolo možné natoľko objektívne vyčíslit' v peniazoch, aby poškodený svoj nárok na náhradu škody mohol uplatniť aj na súde. Ide teda o vedomosť nielen o

vzniku a existencii škody, ale aj o jej výške. Znalosť poškodeného o osobe škodcu sa viaže k okamihu, kedy poškodený získal informáciu, na základe ktorej si môže urobiť úsudok, ktorá konkrétna osoba je za škodu zodpovedná (R 38/75). Ak poškodený uplatní svoje právo na náhradu škody spôsobenej trestným činom v adhéznom konaní jednak riadne, t. j. najneskôr na hlavnom pojednávaní pred začatím dokazovania (podľa súčasnej slovenskej právnej úpravy najneskoršie do skončenia vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania), prípadne už v trestnom oznámení vyjadrí ako poškodený vôľu požadovať od konkrétnej osoby náhradu škody z konkrétnych dôvodov v konkrétnej výške (nestačí len vyjadrenie poškodeného, že sa pripája k trestnému konaniu a žiada náhradu škody), jednak včas, t. j. v priebehu premĺčacej doby a v konaní riadne pokračuje, premĺčacia doba od tohto uplatnenia po dobu adhézneho konania nebeží (R 29/1985, uznesenie Najvyššieho súdu Českej republiky zo dňa 27.04.2011, sp. zn. 25 Cdo 3300/2010). Ďalej na podporu svojich záverov súd poukázal na rozhodnutie Rc 31/74.

11. Pokiaľ ide o uplatnenie si náhrady škody žalobcu, súd uviedol, že žalobca ako poškodený si uplatnil náhradu škody v trestnom konaní, a to dňa 04. 12. 2012 (č. l. 85) vyšetrovacieho spisu, pričom vo svojej výpovedi svedka uviedol, že si uplatňuje škodu, ktorá mu bola spôsobená krádežou žalovaných v 1. a 2.rade, o čom bol písomne vyzozumení a vznikla mu škoda, ktorú si uplatňuje v celkovej výške 883,60 eura.

12. Trestným rozkazom č. k. 2T/1/2014 zo dňa 28. 01. 2014 súd uznal žalovaných v 1. a v 2. rade vinných z krádeže pod bodom 2 obžaloby, čím odcudzením vecí žalobcovi spôsobili celkovú škodu vo výške 1 024,34 eura. V trestnom rozkaze súd odkázal žalobcu ako poškodeného na uplatnenie si nároku na náhradu škody na občiansko-súdne konanie. Trestný rozkaz voči žalovanému v 1. a 2. rade nadobudol právoplatnosť 26. 02. 2014 a vykonateľnosť 10. 03. 2014. Žalobca žalobu na súde prvej inštancie podal dňa 06. 05. 2015. Žalobca teda získal vedomosť o osobách škodcov - žalovaných, tak isto získal vedomosť o rozsahu škody v priebehu trestného konania, kde vystupoval ako poškodený s uplatneným nárokom. Žalobcovi ako poškodenému bol trestný rozkaz doručený dňa 13. 02. 2014, a týmto dátumom žalobca získal vedomosť o osobách škodcov a rozsahu škody v priebehu trestného konania. Od tohto dátumu mohol žalobca riadne pokračovať v uplatnení nároku na náhradu škody.

13. Po skončení trestného konania, ktoré skončilo odkázaním poškodeného, t. j. žalobcu na občiansko-právne konanie, pokračovalo plynutie premĺčacej doby. Pre pokračovanie plynutia subjektívnej premĺčacej lehoty podľa § 112 OZ, nie je rozhodujúci okamih vyznačenia právoplatnosti na rozhodnutí, ktorým bol žalobca ako poškodený odkázaný na konanie vo veciach občiansko-právnych, ale význam má doručenie tohto rozhodnutia poškodenému a od tohto obdobia začína plynúť poškodenému, t. j. žalobcovi premĺčacia lehota na uplatnenie si predmetného nároku. Žalobca si nárok uplatnil 06. 05. 2015, čiže si ho uplatnil riadne v lehote (premlčacia lehota by uplynula dňom 13. 02. 2016), a preto námietku premĺčania vznesenú žalovanými považuje za nedôvodnú.

14. Pokiaľ ide o nárok žalobcu a uplatnenej náhrady škody, súd poukázal na to, že žalobca má bremeno tvrdenia o tom, že mu vznikla škoda, v akej výške a bremeno preukázania tvrdenia tejto skutočnosti. Súd pri preukazovaní výšky náhrady škody vychádzal z trestného spisu oboznámeného v tomto konaní. Vychádzal najmä zo znaleckých posudkov a odborných posudkov ohľadom odcudzených vecí. Na základe týchto listinných dôkazov mal súd ustálenú výšku škody v celkovej sume 805,54 eura. Žalobca z tejto celkovej výšky škody odrátal finančné čiastky, za ktoré sa mu podarili odcudzené veci predať, pričom táto celková suma bola vo výške 123,80 eura. Po odrátaní od skutočnej výšky sumy zostala suma vo výške 681,74 eura, na zapltenie ktorej súd zaviazal žalovaných spoločne a nerozdielne. Žalovaní boli zaviazaní spoločne a nerozdielne z dôvodu, že ku krádeži a k vzniku škody došlo ich spoločným konaním.

15. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol tak, že žalobcovi nepriznal náhradu trov konania, pretože si ju neuplatnil. Vzhľadom k tomu, že žalobca pred začatím pojednávania vzal žalobu v časti zapltenia žalovanej sumy vo výške 123,80 eura späť, pričom upravil výšku škody, ktorá mu skutočne vznikla na odcudzených veciach, čo bolo v konaní riadne preukázané, ako aj vzhľadom na skutočnosť, že žaloba bola dôvodne podaná, pričom uplatnená suma bola žalobcovi plne priznaná, ohľadom trov konania rozhodol tak, ako uviedol vo výrokovej časti rozsudku a žalobcovi priznal plnú náhradu trov konania.

16. Proti tomuto rozsudku v časti výroku II. a III. podali v zákonnej lehote odvolanie žalovaní, žiadajúc odvolací súd, aby napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti výroku II. zmenil tak, že žalobu žalobcu zamietne. Ďalej žiadal, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti výroku III. tak, že žalovaným v 1. a 2. rade priznáva plnú náhradu trov konania. Zároveň si uplatnili náhradu trov odvolacieho konania. Namietali, že rozsudok súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Opätovne zdôraznili, že nárok žalobcu je premlčaný, pretože žalobca si uplatnil svoje právo až návrhom na vydanie platobného rozkazu zo dňa 30. 04. 2015, ktorý bol prvoinštančnému súdu doručený dňa 06. 05. 2015, teda po uplynutí dvojročnej subjektívnej premlčacej doby. V tomto smere poukázal na § 106 ods. 1 OZ, rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 25 Cdo 721/2005, rozhodnutie R 16/2014, rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1 Cdo 82/2009. Žalobca sa preukázateľne dozvedel o škode dňa 03. 06. 2009, kedy bol na Obvodnom oddelení PZ Vráble vypočutý ako svedok - poškodený, pričom do zápisnice uviedol, aké veci mu boli z predajne odcudzené a v akej hodnote. Dňa 26. 07. 2012 bol vypočutý ako svedok žalovaný v 1. rade a dňa 09. 08. 2012 bol vypočutý aj žalovaný v 2. rade, ktorí uviedli, akého skutku sa dopustili. Uznesením zo dňa 13. 08. 2012, ČVS: ORP-1461/VR-NR-2012DL bolo voči žalovaným vznesené obvinenie, o ktorom bol upovedomený žalobca dňa 21. 08. 2012 a týmto dňom začala plynúť dvojročná subjektívna premlčacia doba. V tento deň k vedomosti o škode pribudlo vedomie o tom, kto za škodu zodpovedá. Taktiež poznamenali, že nárok poškodeného nebol v trestnom konaní uplatnený riadne a včas a v tomto smere poukázal na § 46 ods. 3 Trestného poriadku. Do pozornosti odvolacieho súdu dal uznesenie Ústavného súdu SR sp zn. II. ÚS 492/2011, uznesenie Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 25 Cdo 2478/2004.

17. V ďalšom poukázal na priebeh trestného konania a vypočúvania žalobcu ako poškodeného v trestnom konaní. Nesúhlasil s názorom súdu prvej inštancie, že žalobca si ako poškodený uplatnil nárok na náhradu škody dňa 04. 12. 2012. Zastáva názor, že plynutie premlčacej doby začalo dňom 21. 08. 2012, kedy sa dozvedel o tom, kto za vzniknutú škodu zodpovedá. Súd v trestnom rozkaze č. k. 2T/1/2014-632 zo dňa 28. 11. 2014 v zmysle § 288 ods. 1 Trestného poriadku odkázal poškodeného s nárokom na náhradu škody na civilný proces. takýto postup Okresného súdu Nitra nepovažoval za správny. Na podporu svojich tvrdení poukázal na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17Co/935/2015. Taktiež poznamenal, že ak rozhodnutie trestného súdu obsahuje okrem výroku o tom, že bol spáchaný trestný čin a o tom, kto ho spáchal, aj iné výroky, súd, ktorý rozhoduje o nároku na náhradu škody v civilnom sporovom konaní, nie je týmito inými výrokmi viazaný, nie je viazaný ani odôvodnením rozhodnutia trestného súdu a pri posudzovaní otázky premlčania nároku na náhradu škody nie je viazaný ani prístupom trestného súdu k otázke uplatnenia nároku na náhradu škody.

18. V súvislosti s výrokom o náhrade trov konania uviedol, že žalobca sa návrhom na vydanie platobného rozkazu domáhal zaplattenia sumy 1 024,34 eura. Prvoinštančný súd vo veci vydal platobný rozkaz č. k. 17C/262/2015-15 zo dňa 13. 07. 2015. Proti tomuto platobnému rozkazu žalovaní podali odpor. Žalobca písomným podaním zo dňa 15. 03. 2016 vzal žalobu v časti zaplattenia sumy 342,60 eura späť a v tejto časti žiadal konanie zastaviť. Čiastočné späťvzatie odôvodnil tým, že ním uplatnená suma nezodpovedá skutočnej škode, ktorá mu vznikla tak, že hodnota odcudzených vecí predstavovala podľa znaleckého posudku č. 141/2013 a odborných vyjadrení na sumu 805,54 eura, pričom od sumy 805,54 eura odpočítal sumu 55,20 eura a 68,60 eura, za vrátené veci, ktoré sa mu podarili predat'. Žalovaní s čiastočným späťvzatím žaloby a zastavením konania súhlasili. Zároveň si v zastavujúcej časti uplatnili náhradu trov právneho zastúpenia. Súd prvej inštancie o zastavení konania v časti zaplattenia sumy 342,60 eura rozhodol rozsudkom vo veci samej. Na podporu uvedeného poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6 M Cdo 19/2010. Žalobca teda vzal žalobu v časti späť z dôvodu, že ním uplatnená suma nezodpovedala skutočnej škode, ktorá mu vznikla. Vzhľadom k uvedenému bol žaloba v konaní úspešný v časti 67 % (681,74 eura z 1 024,34 eura) a žalovaní boli úspešní v časti 33 % (342,60 eura z 1 024,34 eura). Čistý úspech žalobcu predstavuje 34 % (67 % - 33 %).

19. K odvolaniu žalovaných sa písomne vyjadril žalobca, uvádzajúc, že rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti považuje za vecne správny. Súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým zisteniam a správne rozhodnutiu vo veci samej. Poznamenal, že sa v plnom rozsahu pridržiava všetkých svojich doterajších písomných vyjadrení a prednesov na pojednávaní. Na doplnenie uviedol, že nárok uplatnený podanou žalobou nepovažuje za premlčaný, pretože svoj nárok uplatnil riadne v trestnom konaní, a to v čase, kedy ešte premlčacia doba neuplynula. Učinil tak opakovane. Nesúhlasí s tvrdením žalovaných, že tento nárok nemal byť v trestnom konaní uplatnený riadne. Prvýkrát uplatnil svoj nárok po začatí trestného konania dňa 03. 06. 2009 a dňa

11. 06. 2009 do zápisnice o výsluchu svedkov a uplatnenie nároku doplnil aj písomným vyčíslením vzniknutej škody dňa 12. 06. 2009. Druhýkrát tak urobil po vznesení obvinenia proti žalovaným dňa 04. 12. 2012 do zápisnice o výsluchu svedka. V oboch prípadoch bol nárok na náhradu škody v trestnom konaní uplatnený v súlade s § 46 ods. 3 Trestného poriadku. Z návrhu bolo zrejmé z akých dôvodov a akú výšku škody si uplatňuje, rovnako tak aj voči komu ho uplatňuje. Všetky uvedené skutočnosti vyplývajú z obsahu trestného spisu Okresného súdu Nitra sp. zn. 2T/1/2014. Tým, že si riadne uplatnil nárok na náhradu škody v trestnom konaní, premlčacia doba po dobu trestného konania neplynula. Súd prvej inštancie sa správne vysporiadal s posúdením premlčania uplatneného nároku. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že žalovaní spôsobili žalobcovi škodu protiprávnym konaním - spáchaním trestného činu krádeže a bola ustálená aj výška spôsobenej škody. Výška spôsobenej škody vychádza zo znaleckého posudku, resp. odborných vyjadrení zameraných na objektívne určenie hodnoty vecí odcudzených žalobcovi. Zároveň bola zohľadnená aj hodnota vecí vrátených a úžitok dosiahnutý ich predajom. Priznaná výška škody zodpovedá skutočnej škode žalobcu vyjadrená v peniazoch. S ohľadom na právny základ veci a výšku priznaného nároku došlo k úprave žalobného návrhu vo forme čiastočného späťvzatie žaloby a čiastočného zastavenia konania pred začatím pojednávania. Vzhľadom k uvedenému mal v konaní plný úspech a bola mu správne priznaná plná náhrada trov konania. S poukazom na uvedené skutočnosti rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutej časti považuje za vecne správne.

20. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou stranou v zákonom stanovenej lehote na podanie odvolania (§ 359 CSP § 362 ods. 1 CSP) a zistení, že spĺňa náležitosti § 363 CSP, prejednal odvolanie bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) za splnenie povinnosti ustanovenej v ust. § 219 ods. 3 CSP, a dospel k záveru, že odvolanie žalovaných v časti výroku, ktorým súd žalovaných zviazal na náhradu škody nie je dôvodné, a preto rozsudok súdu prvej inštancie v tejto časti ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil. Pokiaľ ide o odvolanie v časti trov konania, v tejto časti odvolací súd vzhľadom na odvolanie ako dôvodné, preto rozsudok v tejto napadnutej časti zmenil v zmysle § 388 CSP.

21. Podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

22. Ustanovením § 387 ods. 2 CSP je odvolaciemu súdu daná možnosť vypracovania tzv. skráteného odôvodnenia rozhodnutia. Možnosť vypracovania takéhoto odôvodnenia je podmienená tým, že odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožní s dôvodmi rozhodnutia súdu prvej inštancie a to po skutkovej ako aj právnej stránke; ak sa odvolací súd čo i len čiastočne nestotožní s týmito závermi, neprichádza do úvahy vypracovanie skráteného odôvodnenia. Môže síce doplniť dôvody uvedené v rozhodnutí súdu prvej inštancie, toto doplnenie však nemôže byť v rozpore so závermi súdu prvej inštancie, môže ho iba dopĺňať v tom zmysle, že závery odvolacieho súdu iba podporia odôvodnenie súdu prvej inštancie. Odvolací súd musí odpovedať na podstatné a právne dôvody odvolania a nemôže sa obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia doplniť ďalšie dôvody.

23. V prejednávanvej veci sa žalobca domáhal uloženia povinnosti žalovanému v 1. a 2. rade zaplatiť mu sumu 1 024,34 eura titulom náhrady škody, ktorú mu žalovaní spôsobili svojim protiprávnym konaním, za ktoré boli právoplatne odsúdení trestným rozkazom Okresného súdu Nitra sp. zn. 2T/1/2014-632 zo dňa 28. 01. 2014 a ktorým mu spôsobili škodu celkovo 1 024,34 eura. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom zastavil konanie v časti o zaplatenie sumy vo výške 342,60 eura. Zároveň uložil žalovanému v 1. a 2. rade povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 681,74 eura, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku na účet žalobcu. O trovách konania súd rozhodol tak, že žalobcovi priznal plnú náhradu trov konania.

24. Odvolací súd v zmysle § 379 a § 380 CSP viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania sa plne stotožnil s rozhodnutím súdu prvej inštancie, keďže bola jeho argumentácia vecne správna, objektívna, presvedčivá a v neposlednom rade v súlade s judikatúrou Najvyššieho súdu SR ako aj nálezmi Ústavného súdu SR. Mal za to, že všetky dôvody, ktoré žalobca uvádzal v odvolaní vyriešil už súd prvej

inštancie v napadnutom rozsudku, pričom rozhodnutia prvoinštančného a odvolacieho súdu nie je možné posudzovať izolovane, pretože prvoinštančné a druhoinsštančné konanie tvoria jeden celok.

25. Preskúmaním veci odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie týkajúce sa žalobcom v odvolaní namietaných skutočností je vyčerpávajúco, správne skutkovo a právne, zdôvodnené a zodpovedá požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutia. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská účastníkov konania k prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania a právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávaný prípad a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Prijaté právne závery primerane vysvetlil. Z odôvodnenia jeho rozhodnutia nevyplýva jednostrannosť, ani taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich účelu, podstaty a zmyslu. Samotný fakt, že žalovaní sa s dôvodmi uvedenými v rozhodnutí súdu prvej inštancie nestotožňujú neznamená, že jeho zdôvodnenie nezodpovedá požiadavkám, ktoré na túto časť rozhodnutia kladie vyššie citované zákonné ustanovenie. Súd prvej inštancie totiž zrozumiteľným spôsobom uviedol dôvody, pre ktoré žalobe vyhovel tak, ako uviedol vo výrokovej časti napadnutého rozsudku.

26. Odvolací súd sa stotožňuje s rozhodnutím súdu prvej inštancie v časti rozhodnutia o povinnosti žalovaných nahradiť žalobcovi spôsobenú škodu ako aj s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozsudku a na tieto v celom rozsahu poukazuje a nebude ich znovu opakovať. Na podporu správnosti odvolací súd, vzhľadom aj na ďalšie námietky odvolateľa uvádza poukazuje na nasledovné skutočnosti.

27. Úlohou odvolacieho súdu bolo posúdiť, či prvoinštančný súd správne posúdil námietku premlčania žalovaných, s prihliadnutím na správnu dĺžku premlčacej doby a za aplikácie relevantných zákonných ustanovení.

28. Podľa § 420 ods. 1 OZ každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Podľa § 100 ods. 1 OZ, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe, v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až § 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 106 ods. 1 OZ právo na náhradu škody sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá.

Podľa § 106 ods. 2 OZ, najneskoršie sa právo na náhradu škody premlčí za tri roky, a ak ide o škodu spôsobenú úmyselne, za desať rokov odo dňa, keď došlo k udalosti, z ktorej škoda vznikla; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví.

Podľa § 112 Občianskeho zákonníka, ak veriteľ v premlčacej dobe uplatní právo na súde alebo u iného príslušného orgánu a v začatom konaní riadne pokračuje, premlčacia doba od tohto uplatnenia po dobu konania neplynie. To platí aj o práve, ktoré bolo právoplatne priznané a pre ktoré bol na súde alebo u iného príslušného orgánu navrhnutý výkon rozhodnutia.

Podľa § 46 ods. 3 Trestného poriadku, poškodený, ktorý má podľa zákona proti obvinenému nárok na náhradu škody, ktorá mu bola spôsobená trestným činom, je tiež oprávnený navrhnúť, aby súd v odsudzujúcom rozsudku uložil obžalovanému povinnosť nahradiť túto škodu; návrh musí poškodený uplatniť najneskoršie do skončenia vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania. Z návrhu musí byť zrejme, z akých dôvodov a v akej výške sa nárok na náhradu škody uplatňuje.

29. Podľa ustálenej judikatúry škoda sa chápe ako ujma, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného a je objektívne vyjadriteľná všeobecným ekvivalentom, t.j. peniazmi, a je teda napravitelná poskytnutím majetkového plnenia, predovšetkým poskytnutím peňazí, ak nedochádza k naturálnej reštitúcii (porovnaj R 55/1971, s. 151). Skutočnou škodou sa rozumie ujma spočívajúca v zmenšení majetkového stavu poškodeného a reprezentujúca majetkové hodnoty, ktoré bolo nutné vynaložiť, aby došlo k uvedeniu veci do predchádzajúceho stavu (R 55/1971, s. 153). To, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk), je ujmou spočívajúcou v tom, že u poškodeného nedôjde v dôsledku škodnej udalosti k rozmnoženiu majetkových hodnôt, aj keď sa to dalo očakávať s ohľadom na pravidelný beh vecí (R 55/1971, s. 152).

30. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na ustálenú judikatúru (R 22/1979), v zmysle ktorej rozsah viazanosti civilného súdu rozhodnutím o tom, že bol spáchaný trestný čin a kto ho spáchal, je daný tým, do akej miery sú znaky skutkovej podstaty trestného činu zároveň okolnosťami významnými pre rozhodnutie o náhrade škody. Znaky trestného činu sú uvedené jednak vo všeobecnej časti Trestného zákona a jednak v osobitnej časti Trestného zákona. Znakmi skutkovej podstaty trestného činu úverového podvodu podľa § 212 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona sú spôsobenie škody poškodenému (žalobcovi) páchatelom trestného činu (žalovanými) trestným činom - konaním opísaným v § 212 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona účinného, teda civilný súd je viazaný aj závermi trestného súdu o tom, kto škodu spôsobil, komu bola spôsobená a že škoda bola spôsobená v príčinnej súvislosti s protiprávnym úkonom majúcim znaky trestného činu. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje tiež na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1 Obdo 41/2011 zo dňa 17. 05. 2012, v ktorom sa okrem iného uvádza, že v zmysle nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 269/2011 - 55 zo dňa 23. 11. 2011 ústavne súladný výklad ustanovenia § 135 ods. 1 OSP (v súčasnosti § 193 CSP) si vyžaduje, aby súdy zúčastnené na rozhodovaní o veci náhrady škody boli viazané odsudzujúcim rozsudkom trestného súdu vo vzťahu k všetkým skutočnostiam, ktoré boli podmienkou odsúdenia a trestným súdom zistené, čo platí aj o zistení vzniku škody u poškodeného v dôsledku protiprávneho konania odsúdeného. Nerešpektovanie záverov právoplatného trestného rozsudku (v tomto prípade trestného rozkazu) je v rozpore s princípom právnej istoty. Z uvedeného Najvyšší súd Slovenskej republiky vyvodil záver, že žalovaný nielenže môže, ale v zásade musí byť zaviazaný v občianskoprávnom konaní na náhradu škody spôsobenej trestným činom, ak existuje právoplatný rozsudok vydaný v trestnom konaní, ktorým bol žalovaný odsúdený za trestný čin, ktorého znakom skutkovej podstaty je „spôsobenie škody inému“ a poškodený bol so svojím riadne uplatneným nárokom odkázaný na občianskoprávne konanie.

31. Odvolacia argumentácia žalovaných spočíva v tom, že súd prvej inštancie mal nesprávne posúdiť námietku premlčania, keď súd prvej inštancie mal za preukázané, že nárok žalobcu nebol premlčaný, s čím sa žalovaní nestotožnili.

32. V tomto smere odvolací súd poznamenáva, že premlčanie je následok kvalifikovaného uplynutia času, ktoré spôsobuje zánik súdnej vymáhateľnosti práva. Právo na náhradu škody sa premlčí v 2-ročnej subjektívnej premlčacej dobe, ktorá plynie odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá. Objektívna premlčacia doba pri práve na náhradu škodu je 3-ročná, prípadne 10-ročná v prípade, ak ide o škodu spôsobenú úmyselne.

Úmysel žalovaných spôsobiť škodu bol dokázaný uznaním jeho viny právoplatným trestným rozkazom Okresného súdu Nitra sp. zn. 2T/1/2014-632 zo dňa 28. 01. 2014. Okresný súd ustálil ako dátum rozhodný pre začiatok plynutia 2-ročnej subjektívnej premlčacej doby deň, ktorým bol žalobcovi doručený platobný rozkaz (13. 02. 2014), ktorým získal vedomosť o osobách škodcov a rozsahu škody v priebehu trestného konania, t. z. že posledný deň premlčacej doby pripadol na deň 13. februára 2016. Žalobca si uplatnil nárok dňa 06. 05. 2015, teda riadne a včas. Odvolací súd je toho názoru, že takýto záver prvoinštančného súdu bol správny. Odvolací súd navyše poznamenáva, že v zmysle § 106 ods. 2 Občianskeho zákonníka plynie 10-ročná objektívna premlčacia doba odo dňa, keď došlo k udalosti, z ktorej škoda vznikla. Škoda, ktorej náhradu si žalobca uplatnil vznikla vniknutím do predajne bižutérie a odcudzením tovaru a finančnej hotovosti z tejto predajne dňa 02. 06. 2009. Práve deň vlámania sa do predajne je dňom, keď došlo k udalosti, z ktorej škoda vznikla a je preto aj udalosťou rozhodnou pre začiatok plynutia 10-ročnej objektívnej premlčacej doby, ktorá počas vedenia trestného konania spočívala. S poukazom na uvedené teda nielenže bola dodržaná 2-ročná subjektívna premlčacia doba, ale aj 10-ročná objektívna premlčacia doba. Žalovaní preto vzniesol námietku premlčania nedôvodne a okresný súd správne žalobe vyhovel. Žalobca si riadne a včas uplatnil svoj nárok na náhradu škody v adhéznom konaní a následne si uplatnil včas tento svoj nárok aj v občianskom súdnom konaní.

33. Pokiaľ ide o odvolanie žalovaných proti výroku III. napadnutého rozsudku, ktorým súd prvej inštancie priznal žalobcovi plnú náhradu trov konania, v tejto časti odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie vychádzajúc zo zistených skutkových okolností dospel k nesprávnym právnym záverom, preto rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zmenil podľa § 388 CSP.

34. Podľa § 388 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

Podľa § 251 CSP v znení platnom a účinnom od 01. 07. 2016, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 256 ods. 1 CSP v znení platnom a účinnom od 01. 07. 2016, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

35. V sporových konaniach sa ohľadom náhrady trov konania uplatňuje tzv. zásada úspechu. Zmyslom a účelom inštitútu náhrady trov konania pred všeobecným súdom je poskytnúť úspešnej strane náhradu tých trov konania, ktoré účelne vo vecnej a časovej súvislosti s konaním musela alebo bude musieť nepochybne zaplatiť, pričom by ich nemusela zaplatiť, ak by tu nebolo konanie pred všeobecným súdom. Výnimky z tohto pravidla musí ustanoviť zákon; tieto sa musia uplatňovať len za splnenia všetkých zákonom ustanovených podmienok a skôr reštriktívne, napr. takou výnimkou je nepriznanie náhrady trov konania podľa § 257 CSP (porovnaj napr. II. ÚS 31/04). Pri rozhodovaní o trovách konania v zmysle § 255 CSP v spojitosti s § 251 CSP platí, že sa hradia len preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky a že sa právo na náhradu trov konania riadi mierou procesného úspechu.

36. Odvolací súd sa stotožňuje s odvolacou námietkou žalovaných týkajúcou sa nesprávneho výpočtu nároku na náhradu trov konania, ktorú súd prvej inštancie priznal žalobcovi voči žalovaným. V tomto smere odvolací súd poznamenáva, že predmetom konania bola celkovo suma 1 024,34, avšak v dôsledku späťvzatia žaloby v časti 342,60 eura prišlo k zastaveniu konania a predmetom konania zostala suma 681,74 eura. Žalobca zavinil zastavenie konania v časti, keď vzal žalobu čiastočne späť (342,60 eura), čo predstavuje úspech žalovaných. Vo zvyšnej časti, teda sumy 681,74 eura, ktorá zostala predmetom konania po čiastočnom späťvzatí žaloby mal procesný úspech žalobca. Vzhľadom k uvedenému je teda procesný úspech žalobcu vo výške 67 % (681,74 eura z 1 024,34 eura), čo predstavuje procesný neúspech žalovaných a na strane druhej mal žalobca procesný neúspech vo výške 33 % (342,60 eura z 1 024,34 eura), čo predstavuje na strane druhej procesný úspech žalovaných. Čistý úspech žalobcu potom predstavuje 34 % (67 % - 33 %).

37. S poukazom na uvedené skutočnosti odvolací súd o podanom odvolaní žalovaných rozhodol tak, že rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti výroku o povinnosti žalovaných zaplatiť žalobcovi spôsobenú škodu ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil a v časti napadnutého výroku o náhrade trov konania rozsudok súdu prvej inštancie zmenil podľa § 388 CSP.

38. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP tak, že procesne úspešnému žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože si žiadne neuplatnil.

39. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 veta druhá zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v spojení s § 3 ods. 9 posledná veta zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).